

Grænen

Tekst: V. Gregersen

Mel. og sats: Ernst Frost 196

S
A

Se Grænen, den er Troens Træ, den har jo Kors så

T
B

man-ge bog pe-ger med sin ran-ke Top fri-

mo-deg mod Guds him-mel op trods Vin-ternæt-ter lan-ge.

Se Grænen, den er Troens Træ,
den har jo Kors saa mange
og peger med sin ranke Top
frimodig mod Guds Himmel op
trods Vinternætter lange.

Og den er ogsaa Haabets Træ,
det er ej tungt at skønne,
den staar jo altid smuk at se
trods Vinterkuld og Vintersne
med Grene friske, grønne.

Og den er Kærlighedens Træ,
det er jo let at nemme,
naar noget er hvert andet Træ,
hver fattig Fugl den giver Læ,
til Vaaren den er fremme.

Og derfor blev den Juletræ,
hvor kan det andet være,
thi Tro og Haab og Kærlighed
de kom jo Julenat herved
med Frelseren den kære.

Ja, derfor blev den Juletræ
og staar med gyldne Kertter
og lyser med sit milde Skin
den kære Herre Jesus ind
i alle Barnehjerter.

Ja, derfor blev den Juletræ;
o, lad os Træet ligne
og altid, altid kendes ved
vor Tro, vort Haab, vor Kærlighed,
da vil os Gud velsigne.